

obžalobním senátem v druhé stolici. Proto v tomto případě, v němž v první stolici rozhodoval vyšetřující soudce, byla sice přípustná stížnost k vrchnímu soudu, avšak proti rozhodnutí tohoto soudu další stížnost je nepřipustná. Byla proto stížnost náhradního soukromého žalobce odmítnuta podle § 380, odst. 3 a § 389, odst. 1 tr. ř. jako zákonem vyloučená.

Čís. 5872.

Obsloužil-li vinník po 14. hodině den před volbou několik osob podáním alkoholického nápoje, jde o činnost opěťovanou a je dán podklad pro závěr, že podával v zakázané době alkoholické nápoje.

(Rozh. ze dne 9. dubna 1937, Zm IV 161/37.)

Nejvyšší soud přezkoumaj treštní věc proti obžalovanému pro přečin podle §§ 32 a 58, I, č. 7 zák. čís. 123/1920 Sb. z. a n., odmítl zmatečnÍ stížnost obžalovaného, pokud uplatňovala důvody zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) a 3 tr. ř.

Z d ů v o d ů:

Prováděje důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. ř., tvrdí stěžovatel, že nebylo prokázáno, že by byl v kritické době, t. j. po 14. hodině dne 18. května 1935 (§ 32 zák. čís. 123/1920 ve znění vyhlášky čís. 98/1935 Sb. z. a n.) podával hostům v krčmě svého tchána Z. alkoholické nápoje, neboť prý svědek F. nemohl potvrdit, že by byl viděl, že on (obžalovaný) někomu nápoje podával; sklenice, které svědek na stole viděl, zůstaly prý na stole státi ještě od dopoledne.

Těmito námitkami neprovádí však stěžovatel uplatňovaný hmotně-právní důvod zmatečnosti po zákonu, totiž ve shodě s ustanovením § 33, odst. 3 por. nov., podle něhož je nejvyšší soud povinen založit své rozhodnutí o věcných důvodech zmatečnosti na skutečnostech zjištěných odvolacím soudem. Tento však zjistil, že obžalovaný v kritické době obsluhoval hosty v hostinci svého tchána a že hosté v době okolo 22. hodiny pili ve jmenovaném hostinci pivo. Avšak ani v té části, v níž stěžovatel uplatňuje tento důvod zmatečnosti námitkou, že se k naplnění skutkové podstaty přečinu, jímž byl stěžovatel uznán vinným, vyžaduje činnost obchodnická a že nestačí, když někdo někomu podá jednu sklenici piva, není zmatečnÍ stížnost provedena ve shodě s uvedeným ustanovením § 33, odst. 3 por. nov., když je zjištěno, že obžalovaný obsloužil více osob, tedy že šlo o činnost opěťovanou, čímž je také dán bezpečný základ pro popíraný právní závěr, že obžalovaný v den před volbou po 14. hodině podával alkoholické nápoje. Tato část zmatečnÍ stížnosti byla proto podle § 434, odst. 3 tr. p. odmítnuta jako zákonem vyloučená.

Čís. 5873.

Odvolací soud zavínil zmatek podle § 384, čís. 4 tr. ř., rozhodl-li je o provedení odvolání (jež odmítl jako opožděné), nerozhodl však o odvolání, pokud bylo včas ohlášeno.

(Rozh. ze dne 9. dubna 1937, Zm IV 177/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti A. a spol., obžalovanému pro přečin padělání veřejné listiny, zmateční stížnost obžalovaného C. a obhájce odmítl; z úřední moci z důvodu zmatečnosti podle § 384, čís. 4 tr. ř. zrušil rozsudek odvolacího soudu v části týkající se obžalovaného A. a obžalované B. a uložil vrchnímu soudu, aby znovu jednal a rozhodl o odvolání obžalovaných A. a B., jakož i veřejného žalobce co do těchto dvou obžalovaných; zmateční stížnost obžalovaných A. a B. a jejich obhájce poukázal na toto rozhodnutí.

Z d ů v o d ů:

Při přezkoumání věci z úřední povinnosti co do obžalovaných A. a B. shledal nejvyšší soud toto:

Odvolací soud odmítl odvolání obžalovaných A. a B. jako opožděné s odůvodněním, že rozsudek soudu první stolice, v nepřítomnosti těchto obžalovaných vyhlášený, byl jim doručen dne 3. června 1936 (správně dne 2. června 1936), kdežto ohlášení odvolání bylo podáno na poštu teprve dne 11. června 1936, tedy po uplynutí zákonné lhůty.

Podle obsahu spisů konalo se hlavní líčení v nepřítomnosti obžalovaných A. a B., ale v přítomnosti jejich zvoleného obhájce dne 17. března 1936 a dne 20. března 1936, tedy ještě před doručením rozsudku těmto obžalovaným a proto včas, bylo ohlášeno odvolání těmito obžalovanými co do viny a trestu.

Odvolací soud rozhodl o odvolání podaném na poštu dne 11. června 1936, ale odvolání co do viny a trestu, podané dne 20. března 1936, vůbec nevzal v úvahu a neučinil je předmětem svého rozhodování.

Tímto postupem odvolací soud uznal o věci, jejíž vyřízení spadá do oboru jeho působnosti, že do oboru jeho působnosti nepatří, a tím zavinil formální zmatek podle § 384, čís. 4 tr. ř. Podle § 384, posl. odst. tr. ř. je třeba tohoto zmatku dbáti z úřední povinnosti a proto nejvyšší soud zrušil rozsudek odvolacího soudu v části týkající se obžalovaných A. a B. a uložil vrchnímu soudu, aby v rozsahu zrušení rozsudku ve věci znovu jednal a rozhodl. — — —

Čís. 5874.

Podepsal-li pachatel na směnce jména ručitelů s jejich svolením, avšak zatajil tuto okolnost vlastníku směnky, jemuž ji odevzdal ke krytí svého již před tím vzniklého dluhu, aniž se postaral o to, aby ručitelé nenamítali neplatnost oněch podpisů na směnce, dopustil se nikoli podvodu podle § 50 tr. nov., ale úvěrového podvodu podle § 384 tr. zák.

(Rozh. ze dne 13. dubna 1937, Zm IV 67/37.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti obžalovanému pro zločin podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. z. a j., vynesl rozsudek, jímž zamítl zmateční stížnost obžalovaného a jeho obhájce, pokud uplatňovala důvody zmatečnosti podle § 384, čís. 9 a § 385, čís. 1 a) tr. ř.; z úřední